

4469 15. April 1903: 1. Beh. af Lovf. om Indkomst- og Formueskat til Staten. 4470

den 29. November i Fjor, som allerede omtalt af den højtærede Finansminister. Forslagene gik da ud paa at afskrive de bestaaende Grundskatter til Staten saavel Hartkornsskatterne som Bygningsskatten, ialt 10,590,000 Kr. Til Erstatning herfor indførtes der en Indkomst- og Formueskat paa 8,280,000 Kr. og en Ejendomsskyld af $\frac{3}{4}$ p. m. beregnet til 3,146,000 Kr. Det skulde tilsammen give Statskassen 11,426,000 Kr. Der blev altsaa, som allerede nævnt af den højtærede Finansminister, en Indtægtsforøgelse for Statskassen af 836,000 Kr. Men da Lovforslaget om de kommunale Skatteregler bestemte, at Kommunerne skulde have et Statstilskud paa 2,500,000 Kr., endte det med, at Statskassen vilde have et Underskud paa 1,600,000 Kr. Dette finansielle Resultat, som var baseret paa Forhandlingerne mellem de to Ting, fandt man det den Gang forsvarligt at gaa med til. I denne Skikkelse gik Forslaget altsaa til Landstinget, men uaftet Rigsdagen først sluttede meget sent, naaede Landstinget dog ikke at komme til at afgive Betænkning. Rigsdagen sluttede, og Skattelovene vare strandede som saa ofte før. Naar dette blev Enderesultatet af Behandlingerne i Fjor, laa det vel ikke i, at der var nogen større Uoverensstemmelse mellem de to Ting med Hensyn til den finansielle Balance ved Skattelovene. Men det havde nærmest sin Grund i, at der i Landstinget havde vist sig en meget stor Ulyst til at gaa ind paa en almindelig Formue- og Indkomstskat, som Regeringen havde foreslaaet, og som var vedtaget i Folketinget. Ligeledes vilde man der oppe meget nødig gaa med til at gennemføre en Indkomstskat med stigende Skala. Folketinget havde ment at imødekomme Landstinget i saa høj Grad, at hvis Landstinget vilde gaa ind paa Folketingets Forslag om en Indkomst- og Formueskat med stigende Skala, vilde Folketinget vedtage den Ejendomsskyld, som Landstinget i sin Tid foreslog. Det viste sig imidlertid, at denne Tanke ikke slog til, dette var ikke nok til at drive Forslagene igennem i det andet Ting. Den ny politiske Situation, som havde skabt Glæde og Tilfredshed over hele Landet hos saavel høje som lave, nemlig Systemskiftet, medførte saa stor Forandring i de tidligere politiske For-

hold, at vi nu stode med en Regering, som havde den alvorligste Villie til at fremme Forhandlingerne og søge at bringe en Overenskomst mellem begge Ting til Veje. Dette Resultat formaade imidlertid endnu ikke at gennemføre denne store Reform i det andet Ting. Der maatte tages endnu et Skridt, og dette Skridt blev naaet ved Landstingsvalgene sidste Efteraar. Ved disse Valg fik Venstre i Landstinget og den saakaldte frikonservative Gruppe en saa stor Tilgang, at disse to Grupper tilsammen der oppe kunde danne for første Gang i mange Aar et Flertal, som vilde tage Sigte paa at gennemføre liberale Reforme, og da Skattelovene jo i en lang Aarrække havde staaet allerførst paa Dagsordenen, var det naturligt, at det første Forsøg paa et Samarbejde mellem disse to Grupper netop kom til at gælde Skattelovene. Man kom da i Aar under Forhandlingerne om Skattelovene der oppe til at arbejde under andre Forhold, end der nogen Sinde tidligere havde været, og Resultatet af disse Forhandlinger er det, som nu foreligger paa dette Tings Bord.

Jeg nævnte før, at der i det andet Ting hele Tiden havde været stor Ulyst til at gaa ind paa Tanken om den stigende Skala for Indkomsten. I Aar er det for første Gang lykkedes at faa et Flertal i det andet Ting for Vedtagelsen af et Forslag om Indkomstskat med stigende Skala, og man har endog haft det Særsyn i Aar, at der i det andet Ting næsten var Kappeløb om at fremsætte Forslag om stigende Skala, idet det gamle Højre, der ellers altid har modsat sig en saadan Reform, i Aar ogsaa foreslog en stigende Skala, en Rate-Skala, som det hedder. Det viste sig altsaa, at den Forandring, de politiske Forhold vare undergaaede ved de sidste Landstingsvalg, havde virket selv langt ind i det gamle Højre der oppe. Efter Landstingsvalget vare de Vanskeligheder, der hidtil havde lagt sig paa tværs af Skattelovens Vej, i væsentlig Grad fjernede. Men saa kom der et nyt Moment ind i Skattelovsbehandlingen i Aar, et Moment, som den højtærede Finansminister allerede har berørt, og det var den finansielle Balance.

Statsindtægterne af Jernbanerne og Tolden havde ikke været stigende i samme